

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak . . . . . 1—P
Pártoló tagoknak . . . . . 2—P
Intézményeknek . . . . . 20—P

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92

Eucharisztia feltámadásunk záloga

Jézus Krisztus Isten-ember. Isteni személy, akinek tökéletes emberi természete is van. Ez az emberi természet, Krisztus emberi teste volt végrehajtó eszköze Krisztus isteni személye elgondolásainak, terveinek, kereteinek. Krisztus ajkáról elhangzó szavak becsóztották meg nemcsak a bűnöket, de gyógyították meg a belpoklosokat is. Krisztus kezének érintése gyógyította meg a betegeket, Krisztus hangos szavára jött elő Lázár sírjából... Krisztus emberi teste: hangja, mosolya, érintése természetfölötti cselekedeteket végzett. De Krisztus nemcsak másokat gyógyított, támasztott fel halottaiból, de harmadnapon saját magát is dicsőösen feltámasztotta a sírjából.

Krisztus az egész emberi életet végigcsinálta előttünk. A sírba-szállást is. A mi testünk is Krisztus testéhez hasonlóan — sírba száll. Porrá lesz. Évszázadokig, vagy évezredekig a föld porával keveredik. Hitünk tanítása szerint ennek a testnek az utolsó ítéleten fel kell támadnia és Krisztus által megítélnie. Mi fogja ezt a testet a föld porából összeállítani, életre hívni és Krisztus kegyelméből megdicsőültté tenni, örökre boldoggá tenni? Bizonyára nem a föld ereje, a természet fizikai, kémiai törvényei, hanem csak isteni erő. Olyan isteni erő, amelynek segítségével Krisztus teste gyógyított, halottakat feltámasztott és saját testét is feltámasztotta.

A feltámasztott és megdicsőült Krisztus-test és az isteni erő is — a második isteni személy, amely ezt a feltámadást és megdicsőülést eszközölte, a maga teljes valóságában manap is köztünk él, tevékenykedik: az Eucharisziában. Az Eucharisztia: emberi test, amelyet végtelen hatalmú isteni erő éltet és tesz ha-

talmassá. Ha az Eucharisziát, a legmértősebb Oltáriszentséget látom, ha rá gondolok, ha előttem fölmutatják, ha szent áldozáskor magamhoz veszem, egyik első gondolatom mindig, hogy: Krisztus emberi teste. Test. Olyan test, mint az enyém. Ugyanazokból a kémiai anyagokból állt, mint az enyém, ugyanolyan természeti törvények alá vetve. De sok volt, nagy volt, végtelen volt a benne élő istenség, isteni erő. Hasonlíthatom a magam testét Krisztus testéhez. Fizikai, kémiai részben hasonló a testem Krisztus testéhez. De vajjon próbál-e hasonló lenni abban is, hogy legyen rajta, lakozzék benne minél több természetfölötti isteni szépség, erő. Van-e az én testemen és testemben ilyen természetfölötti szépség, erő? Én magam teszek-e rá, keltek-e ki benne természetfeletti erők? Étetl, italt naponta eleget adok a testemnek. Pihentetéséről, szórakozásáról, ösztönös örömeiről is naponta eleget gondoskodom. *Vajjon természetfölötti isteni szépségeket, erőket imádkozok-e bele, keltek-e ki belőle?* Ilyen természetfölötti szépségek és erők: minden imádság, mit ajkammal elmondok, amit agysejtjeimen keresztül ki-gondolok. Ajkam minden megmozdulása Jézus nevének kimondására, dicséртesség közöntsére. Kap-lap leemelő mozdulatom templom előtt. Szememnek áhítatos, imádó nézése, érzelmeknek bűnbánó mell-verse. Másokat Krisztus hívó szavaim, beszédem. Testemnek szentelt vízzel való meghintése, szentel-mények használatá, szépségekhez való járulása. Mindezekkel természetfölötti szépségbe öltöztetem tes-temet, Isten mosolyát vonom rá, természetfölötti isteni erőket építek bele., pumpálok bele testembe. Ha a kerékpár gumijából kimegy a leve-

gő, összelapul és szerencsétlenség-be dönti a rajta ülő gazdáját. Ha az emberi testbe nem pumpálom bele ezeket a természetfölötti szépségeket és erőket, gyarlóságában és ösz-töneiben kilyukad, szétesik és élet-szerencsétlenség, ha nem örök szerencsétlenség — fakad belőle. Nem étel, ital, élvezetek támasztják föl a porból és teszik örök életre meg-dicsőültté testemet, hanem Krisztus testéhez hasonlóan a belépumpált, belé adott, belőle kikeltett természet-fölötti isteni erő. *Teszem-e én ezt testemmel?* Tegyem, ha örök meg-dicsőülést akarok osztályrészeül juttatni.

Krisztus segít nekem ebben. Sőt legnagyobb részt Maga csinálja. Már édesanyám méhében szeretettel közeledett felém, midőn édesanyám Neki ajánlott, nehéz napjaiban Hozzá fordult segítségért és engem-vártában az Ő nevét emlegette szüntelenül. Alig pár napos kis szürnyeteg koromban, midőn a keresztút-hoz vittek — a pap személyében Ő sietett hozzám, hogy a kereszttség segítségével, a szent kenetekkel megkenje hátamat, vállamat, feje-met, hogy ezáltal természetfölötti szépséget, örök, boldog életre való jogosultságot, isteni érdemet, isteni erőt préseljen parányi testembe, belé szívárogtassa erejét, védelmét, szeretetét az olajjal testembe minél mélyebben, maradandóbban. A bér-málás szentségében hasonlóan isteni erőket plántált belébe hatalmú az élet minden kísértésére és küz-delmére. A szentgyónás szentségé-vel állandóan gyógyíttatta sebeim-et és préselt belém, kölesönzött nekem olyan isteni erőket, melyek a megsértett mindenható Atyát is könyörületre indította irányomban és haragját szeretetté változtatta. A szentáldozásban emberi megdicsőült testét rátette a pappal nyelvemre és számban és számból szétszivar-gott és előmlött egész testembe, hogy azt megszentelje, táplálja, isteni erővel ellássa. S halálos ágya-mon, feloszlásomkor siet hozzám

papja által és megkeni az utolsó kenet szentségének szent olajával kezemet, lábamat, fületem, ajkamat, szememet, szóval egész testemet, hogy a már erőltlen porrá válni készülöben még utoljára is belépümpálja, belő szívárogtassa Isten hatalmát, erejét, hogy a porszemmő váló test részei ezzel nyugodjanak a földben és ezzel támasztassák fel az örök megdiesőülésre. Minél több bennem a természetfölötti szépség, isteni erő, annál biztosabb természet örök boldogságra való föltáma-

dása. A föltámadási körmenetben előttem vonuló eucharisztikus Krisztus, feltámasztott, megdiesőült Krisztus-test ezt hirdeti nekem boldog allelujával. Feltámasztó isteni erő készenlétét hirdeti nekem. Eszközül, birtokul kínálja nekem és a Vele való egyesülésben álló mennyországom reménységét ébreszti reám a harangok zúgásával, gyertyák lobogásával és Őt imádó hívők énekéből: feltámadott Krisztus e napon! Alleluja!

—

Mi van a zsidókkal? Mi lesz a keresztényekkel?

Népgyűlések, ujságok, törvényjavaslatok, parlament harsogják szét az országba. Ha két-három ember összekerül — mindjárt erről beszélnek. No de minden csoda három napig tart és mi, akik szervezeteinkben és lapunkban is jövőbe nézünk, hajlandók vagyunk inkább azt kérdezni: Mi van a keresztényekkel? Mi lesz a keresztényekkel?

1. A multkoriban egy meglehetősen tehetsős fiatal hentes mester volt nálam, háza, földje van a járszágban. Négy nappal ezelőtt fiatal asztalos mester volt nálam, műhelye géppel fel van szerelve, 4—5 segédrel dolgozik. Kértek, hogy juttassam őket altiszti állásához Budapesten, vagy a Máv-hoz, vagy a póstához. Uram Isten! Hát a segédek után most már a mesterek is? Hát mi van itten? Egyik oldalon harsogják: elvenni a zsidótól a kereső üzemeiket! Ki velük az iparból, a kereskedelemről, a bankokból. Hát akkor talán nekünk is kellene oda vonulni? Nem? És mégis? *Ehelyett mi is kivonulunk az iparból, a kereskedelemről?* Hát akkor mire való ez az egész cirkusz? Vagy csak strohmannok akarunk lenni? Nagy fizetéssel beülve termelő biztosként a zsidó iparokba és kereskedelmi cégekbe?

2. *Bevonulni tehát iparba, kereskedelembe, bankokba. Ha csak egy talpalatnyi hely kínálkozik is valahol, azonnal a lábat megvetni.* Ez feltétlenül kötelességünk ma. De természetesen ehhez minél nagyobb szakértelem, felkészültség, hozzáértés, tudás kell. Csak gyűléseken való kurjongatás, utékon való ténfergés nem ad tudást, szakértelmet. Azok az igazi limonádé egyesüle-

tek, ahol csak izgatják, lázítják a fiatal segédeket, sokszor más célok és egyéni üzletek szolgálatában, de egy parányi kis eszközt sem adnak kezükbe, hogy a bemasírozást, hódítást megkezdhessek. — akármennyire is rakják magukra a keresztet és üvöltik a nacionalizmust.

3. A zsidó uralom ereje megtörik és betonnal is erősebb fedezékeiket kezdik kiüríteni. *Készen áll-e fejelemzett, megszervezett, keresztény gárda, hogy az elhagyott állásokat azonnal elfoglalja, az összeköttetéseket fölvegye, — sőt elfoglalja mielőtt még alaknázniék, felrobbantanák, elpusztítanák?* Hol van a készen álló gárda, ki szervezi? Ki nevezi? Ki osztja be? A kommun után megértünk már egyszer ilyen piszlicsáré előnyomulást. Közröhelybe fult és nemzeti szerencsétlenségérgé vált.

4. De ide nemcsak fejelemzett, megszervezett, szakértelemmel megáldott gárda kell, de olyan is, amely *abszolút becsületos, amely tele van idealizmussal, tetteiben is szádszálalékosan keresztény, amely a hazafiúi érzést nem a színes ingben, meg sapkában éli ki. Új gárda, mely az örökkévalóság hitével, tudatával és büszkeségével masírozik át a földi életen is.* Fialat gárda, melynek nemessége nem kutyabőrökön penészedik, de a legnagyobb önfeláldozással teljesített magyar testvéri szeretetben. Nem konjunktura lovagok, protekciós sihederek keltenek az élre és a gátra, de Szent Istvánok és Szent Lászlók erkölcsével, Rákócziak és Zrinyiek nemzet szerető lelkével és önfeláldozásával megáldott és Krisztus királyi kegyelméből, a nagy magyar föltámadás erejéül elhivatott: *Új Nemesség.*

„Hűség az Egyházhoz, házához és szakmabeli munkához!”

Üzeni mindnyájunknak Biboros Fővédnökünk. Április 3-án, vasárnap ünnepelte Biboros Főpásztorunk székbeli, Esztergomban ottani egyletünk 75 éves fennállását. Fényes külsőségek között lezajló, hatalmas programot egyesületi híreink között ismertetjük. Itt mélyseges hálával köszönjük meg fővédnökünknek: Dr. Serédi Jusztinián, biboros-herceprimásnak irántunk e jubileumon is kinyilvánított főpásztori jóindulatát és utasításait. Az ünnepi közgyűlésen a Főpásztort Dr. Drahos János általános érseki helytartó képviselte. Gyönyörű beszédében adta át a Főpásztor üzenetét, az esztergomi testvéreken keresztül a legényegyletek minden tagjához szólván. A gyönyörű, művészi és világhírű Kolping szobor — mondotta Drahos János általános érseki helytartó —, amely másolata a kölni minoriták temploma előtt álló eredetinek, a legényegyletek boldogmélékü alapítóját állítja élénk, amint atyai szeretettel kézfogással öleli magához az elhagyott mesterlegényt. E szobor jelenti azonban Magyarország biboros Főpásztorát is, a legényegyletek Fővédőjét, aki Kolpinghoz hasonlóan jóindulattal és szeretettel gondol mindig az iparos segédekre és lélekben kezét fog mindegyükével. „A Biboros Főpásztornak az az üzenete hozzátok legények: legyetek hűek az Egyházhoz, a házához, és ipari szakmátokhoz!” Az esztergomi legényeket és a hatalmas dísztermet betöltő ünneplő közönséget mélysegesen meghatotta a Főpásztor üzenete. Midőn ezt Szövetségünk minden tagjának boldog örömmel továbbítjuk, itt is fiúi hódolattal és hálával csókoljuk Főpásztorunk fölszentelt bíborát.

„*Atyánk és anyánk mellett hazánk a legnagyobb jötevőnk.*” (Aquinói Szent Tamás.)

„*Aki keresztét nem becsüli, az rendszerint a munkát is megveti.*”

„*A takarékoságot épen úgy, mint minden más erényt, csakis gyakorlással lehet elsajátítani.*” (Kolping.)

A MI PARLAMENTÜNK

A zsidó kérdés

az egyetlen téma, az egyetlen érdekesség mostanában, amelyről mindenki beszél, amely mindenki érdekel. Nagyon belekerültek a zsidók az általános érdeklődés középpontjába. Amnyira előre állították e valóban fennálló kérdést, hogy annak végleges megoldása elől kitérni nem lehet. A közvélemény cenzúrája alá került maga a kérdés is és a megoldása is. Hogy a dolgoknak ide kellett fejlődnie, tudta azt mindenki, aki figyelemmel kísérte gazdasági életünket, a tőke korlátlan uralomra jutását, a tömegek ninstelenségét, a fiatalság reménytelen helyzetét.

Előre látható volt, hogy a tömegek szociális elnyomását nem lehet a végletekig fokozni. Valamikor szakadásig feszül a húr. Mindennek van határa. Ezt mindenki tudta, csak az érdekelték nem akarták tudomásul venni. Fejüket jó mélyen befújták a kereszténytelen kapitalizmus homokjába és truce módjára biztonságban érezték magukat.

Kétségtelen, hogy a zsidókérdést a gazdasági javak aránytalan eltolódottsága robbantotta ki. Ezt a gazdasági aránytalanságot pedig létrehozta az a szabadosság, amely gazdasági életünket évtizedeken át jellemelte. Ez a szabadosság pedig semmiképpen nem mondható kereszténynek. A kereszténység talajából ilyen dudva nem termelődhetik ki. A zsidó szellemiség gyümölcse, amely a gazdasági életben nem ismer erkölcsöt, igazságot és méltányosságot. A kereszténység igazságait száműzték a gazdasági életből, azoknak ott érvényt nem engedtek és ezzel az egész gazdasági élet mentesült az erkölcs és igazság ellenőrzésétől.

Tartozunk az igazságnak annak megállapításával, hogy a gazdasági élet ezen szabados szellemével nemcsak a zsidóság áll, hanem a keresztények is magukéba tették, ha gazdasági értékekhez jutottak. Ez a szellem általános korszellem lett. Elfogadjuk, hogy a zsidóság termelte ki ezt az ellenőrzés nélküli gazdasági rendszert, de igaz az is, hogy a gazdasági élet irányításában résztvevő keresztények is mentesítették magukat, üzleteiket a keresztény erkölcs és igazság ellenőrzésétől. Néha talán még azokon is túl tettek. (Gondoljunk csak sok keresztény munkaadónk lelketlenségére!)

Az a szociális nyomor

amelybe ez az erkölcs és igazság ellenőrzését nélkülöző gazdasági rendszer a munkások millióit döntötte, féltelmes arányokat öltött. Nemesak a nyomortanyák állati életében nyilvánult ez meg, hanem befurakodott a polgári családok életébe is. Elrabolta a családok biztonságát, bizonytalanná tette létük alapját, a mindenmapi biztos és elegendő keresetet. A nélkülözés, a mínák szegénysége és a hónap bizonytalansága általános lett; a munkanélküliség minden családban megtalálta a maga egy vagy több áldozatát.

Ezzel az áldozattal aztán el is bánt. Kijárgatta nemesak testi értékeiből, de lelki, erkölcsi, jellembeli értékeit is áldozatul követelte.

Szétzillesszette a családot

kikapcsolta a család lelkét és központját, az anyát családi munkaköréből és a szegényes létfenntartás érdekében odaállította a gyárak és üzemek munkaadótalához. Ezzel elvette a családot az erkölcsi, lelki, jellemi táplálót. Nemesak a gyomor korog az éhségtől, de a lélek is kong az irtéségtől. Múveletlen terület maradt a jellem, mely táplálékát az utcasarkon szedte fel.

Lezillesszette az egyént

elrabolta tőle belső, jellembeli értékeit. Tagadhatatlan tény — nézzünk csak végig a mi sorainkon is, — hogy a szociális nyomor magával hozta az erkölcsi, jellembeli értékesítést. A téllenséget megszokni könnyű. A kilátástalanság elerényesíti a produktálás erőt. Elveszi az egyén munkaértékét és azért tömegmunkává zsugorodik. Az erkölcsi értékek eltüntetésével felszínre jutnak az egyénben az állati ösztönösség brutalitásai. A demagógia, a lázítás és lázadás lesz az egyéni érvényesülés célja és eszköze, nem pedig a munka és az általa elért jobb emberi sors. De ezt következményekben zokon venni nem szabad azoknak és annak a gazdasági rendszernek, mely pszichológiai megteremtője és létrehozója volt ezen erkölcsi lezüllésnek. Ebredjen csak tudatára elvettét szörnyszülöttjének és ha azt idejében elemészteni nem tudja, hát akkor essen csak saját-maga áldozatul. Mert ideig-óráig fenntartható a föld értékeinek

aránytalan eloszlódottsága,

de ezt az állapotot állandósítani nem lehet. Ideig-óráig lehet a gazdasági uralom — a munka kiuzsorodását nem nerek-hetjük másnékent, — de az embereket, a termelőket millióit nem lehet hosszú időre kitagadni a termelt javak birtoklásából és élvezéséből. A pohár itt is egyszer csak megtelik. A kiesorodulás pedig lávaként elpusztít minden életet körülötte. A kereszténység erkölcsi és igazság-tárháza biztosítaná a javak egészséges elosztását, ha szóhoz jutnának. De éppen itt a baj forrása, hogy gazdasági rendszerünk szelleme — a zsidóság szelleme? — a keresztény szellemtől idegen. Mindaddig, amíg a szelleme a gazdasági életben nem igazodik az erkölcs és igazság szelleméhez, amíg

a tőke és munka diszharmonijája

ily kiálló marad, addig hiába hozunk törvényt és rendeletet, a kérdést meg nem oldjuk velük. Uj, lényegében keresztényi kapcsolatra

van szükség munka és tőke között. A tőke hívei vagyunk, nincs ma nélküle termelés. Legyen is minél többnek tőkéje, valamilyen formában mindenkinek, hisz ez a munka hajtó ereje. De a tőke legyen mindig az erkölcs és igazság korlátai közé szorítva. A tőke maradjon meg mindig eszköznek, a cél mindig csak az élet, az ember, a földi boldogság és öröm megteremtése legyen. Amint a tőke és vele a magántulajdon öncélúvá lesz és fegyelmeztelenül keresztül gázol minden természetes korláton, akkor megértett a gazdasági rendszer a pusztítással. De a sűrjät mindig maga őrzi.

A magántulajdon

ma azért jutott vadságba, mert kevés ember van a magántulajdonban érdekelve. A magántulajdont és benne a tőket nem fogják megvédeni azok, akiket a természetjog és igazság ellenére a magántulajdon-szerzés lehetőségetől megfosztottak. Adjunk magántulajdont a millióknak, nem ajándékként, hanem a nyújtott munka igazságos ellenszolgáltatásaként, vele megoldottuk a mínák minden gazdasági problémáját, köztük a zsidókérdést is.

A proletáriátus megváltása

ahogy azt a pápai enciklika oly találatosan megformulázta, az egyedüli út és lehetőség az emberiség kulturális és civilizációs értékeinek megőrzésére és ámentésére. Találja meg egymást a tőke és munka, a pénz és verejték, a munkáltató és munkás, a gazdag és szegény és nyujtson egymásnak igazságot.

Igazságot

a munkabérben és munkaidőben, igazságot a házomban és eredményben, igazságot a munkanyújtásban és termelésben, igazságot a kölcsönös megértésben és szeretetben.

Uj szellemet

kérünk, követelünk és várunk tehát a gazdasági életben. Uj szellemet, amelyet az evangélium táplál és irányít. Ez az új, keresztény szellem hasza át a gazdasági életet, táplálja a munkáltatókat, tőkéseket és gazdagokat. Csak ez tudja a felborult egyensúlyt a társadalomban helyreállítani. Ha valóban a kereszténység szelleme hatja át a gazdasági életet az igazság, erkölcsösség és méltányosság alapján, akkor elvetjük a lázító, igaztatók és felforgatók lába alól a talajt és lehetővé tessük a tőke és munka testvéri közösséget.

„Becsülöm ezt a magyar hazát, mert ezerév óta öntözi annak földjét magyar őseim verítéke és vére; de becsülöm ezt a katolikus Egyházat is, mert ezerév óta neveli itt magyar fajomat munkára és erkölcsre, becsületre és valláosságra.“ (Dr. Tóth Tihamér.)

Szociális gárda

Nem front, nem párt. Szívek, gondolatok egyesülése. Forrongó élet összehozta az embereket, összekötötte a szíveket, megérelle a gondolatokat. 1937. szeptember óta folyik a munka a Központban. Dr. Rottenbiller Alajos tisztiorvos volt az, aki felvetette a gondolatot, hogy azokat az embereket, akiket elvek, gondolatok, érzések, kereszténység összekötött már, kössük össze egy nagy szervezetben. Így született meg a Központ szociális gárdája. Nagy 200-as ifjúsági és ugyanakkora férfi csoport lett a magva a Gárdának. Furesának fog feltűnni. Igen könnyű volt összehozni ezt a gárdát, mert Dr. Rottenbiller egyéniségében már nem is láthatott mást az ember, mint a szociális kérdések és megoldások nagy apostolát, aki nemcsak hirdeti: ember! gyáros, iparos mester, vagy segéd, tisztviselő, ki az állam szervezetében dolgozol ép úgy, mint aki egy magán-cég gondjait viszed a lelkedet, diák, vagy tanonc, Ti mind testvérek vagytok, mind urak vagytok. Mert titeket urakká tesz a lélek tartalma: Krisztus. És így inkább Te vagy az úr, mint az, aki pénzt szimogatja kéjes érzéssel, vagy ki 8 hegyeres luxus autójával robot a hetes semmittevés után a balatoni week-endre. Mondom ő az, aki ezt nemcsak hirdeti, hanem éli is. Előtte nincs különbség úr, iparos vagy proli között. Ennek az embernek volt a gondolata a Szociális gárda. Azt akarjuk, hogy ez a gárda mindenütt éljen. Éljen Magyarország minden városában, falujában, egy-letében. Éljen mindenütt, ahol még az uraságot pénzzel, autóval mérik. Azt akarjuk, hogy ez megalakuljon minden egyesületben. Azt akarjuk, hogy az egyetlen harmadik programja: a közelet irányítása a Legényegyletek kezében legyen. Ha akarjuk, megindíthatunk egy országos mozgalmat, amely különb minden politikai frontnál, minden pártnál, mert nem a sokszínű politikán, hanem szíven, énen, akaraton, kereszténységen, Krisztuson épül.

Programmunk van. Új céljaink vannak az új szociális életben, amiért küzdeni akarunk. Mi nem kötünk ki százalékokat, az legyen politikusok gondja, mi nem ütünk senkit, mi nem törünk be 2000 P-ös kirakatot, mi nem tüntetünk, nem dobálunk rópeédulát, hanem mi:

nagyobb kenyeret akarunk (nem „százalékos“ megoldással) a keresz-

tény embernek a keresztény embertől. Keresztény emberekkel meg akarjuk értetni, hogy életigényünk van, ha tudással, szakmával érték-ké nevelte magát a keresztény, meg akarjuk értetni, hogy egymásra vagyunk 100%-ig utalva. Keresztény erő kösse össze a keresztény szívet.

Mi meg akarjuk értetni a közvéleménnyel, amit mindenkinek éreznie kell, hogy minden ember testvér és proli nincs a földön, hanem mindenben él Krisztus.

Mi biztosítani akarjuk a kisiparos anyagi és erkölcsi értékeit. Mi jogvédelmet akarunk irodáinkban ügyvédekkel adni az elnyomott kis mestereknek vagy segédnek. Mi megértést akarunk adni és kapni, mi azt akarjuk, hogy a krisztusi szociális szeretet mozgasson mindent, építsen fel egy új társadalmat, új nemességet.

A Központ három vasárnap, március 27-én, április 3. és 10-én készítette elő programját. Három va-

sárnap egymásután zsufolásig töltöttük meg a nagytermet. Bády Ferenc prefektus nyitotta meg a gyűléssorozatot, ismertette a Szociális gárda célkitűzéseit. Majd Dr. Rottenbiller Alajos tisztiorvos, Dr. Közi-Horváth József A. C. orsz. titkára, Dr. Mihelics Vid egy. m. tanár, Mádl János K. I. O. Sz. főtitkára, Berkó Gyula, a Központ szakoktatásának vezetője, Toth Sándor dékán beszédeit hallgatták igen nagy érdeklődéssel.

Az utolsó gyűlésen elhatároztuk, hogy mozgalmunk valóban országos legyen. Május 8-án az ország összes egyleteiben szociális nagygyűlést tartunk. Itt kérjük az Elnök Urak, Dékán Barátaim és tagjaink megértését. Szervezzük meg ezt a napot nagy buzgósággal, hisz közös ígéről van szó.

Közös célért csak közös erővel lehet dolgozni. Fogjunk össze, tartunk ki és új céljaink elérése új jövőt biztosít.

Eucharisztikus kongresszus

Sokan kérdik, sokan kíváncsiak rá, hogy mikor és milyen formában vesznek részt hivatalosan a legényegyletek. Aljlon itt röviden a programunk:

Máj. 27-én, pénteken d. e. 1/211-kor ifjúsági gyűlés. A munkásifjúság nevében *Tóth Sándor* központi dékán beszél az Iparcsarnokban.

Máj. 27-én, pénteken este 1/411-kor kezdődő férfiak éjjeli szentségimádása. A találkozás helyét és idejét közöljük.

Máj. 29-én délután a kongresszust befejező eucharisztikus körmenet. Az egyenruhás tagok (ing, öv, sapka) a díszmenetben vesznek részt. A nem egyenruhás tagok a nagyközönség soraiban foglalnak helyet.

El három kiemelkedő ünnepséget vegye számításba kötelességszerűen minden legényegyleti tag, aki a kongresszuskor itt tartózkodik. Minden ünnepségre, amelyen közösen veszünk részt, értesítést adunk még a találkozási helyről és időről.

Érdekel, mert rólad szól...

A férfiszabó iparban a munkaadói és munkavállalói érdekeltségek megegyeztek abban, hogy a nyolcórás munkaidő bevezetése következtében csökkent keresetért kárpótlásul 12% béremelést kapnak a munkások. Az új egyezmény szerint az egyes munkáskategóriák legalacsonyabb órabére 34—85 fillér. Apr. 9-én már e szerint a megegyezés szerint fizették a szabóságéket.

A minimális munkabérendelethez célja nem az volt, hogy a minimális munkabérek egyáltalán maximális munkabérek is legyenek. Bornemisza Géza írja egyik leírásában: „A minimális munkabérendelet semmiképpen sem szolgálhat alapul arra, — mondja szövezerint a miniszter, — hogy a már esleg kialakult magasabb bérek rá való hivatkozással csökkentessenek. Amennyiben ilyen törekvésekkel tapasztalnék, ezek kiküszöbölésére megfelelő intézkedé-

seket fogok tenni! Csökkentették a munkabéredet? Keress orvoslást, rendelkezésedre áll a hatóság.

A 48 órás munkahetet komolyan veszik. Igaz, hogy nem a munkaadók. De elég az is, ha a hatóságok igyekeznek neki érvényt szerezni. Grünberger Manó bpesti kalaperkeskedő vasárnap is dolgoztatta munkásait, miközben ő a Király-utóban sétálva élvezte a lavasz napsugarat. 600 P pénzbüntetésre ítélték érte. A rendőrbíró még fontosnak tartotta a kereskedővel közölni: „Nem fogjuk tűrni, hogy ilyen trükkökkel szívják ki a nyomorult alkalmazottak vérért és elvegyék tőlük az egyetlen pihenő napot, amelyet a törvény számukra előírt. Véget vetünk ennek az alávaló kizsákmányolásnak. Majd a rendőrtiszthelyetteshez fordult, akit utasított, hogy a legszigorúbban ellenőrizze az üzleteket és műhelye-

ket, mert meg kell akadályozni, hogy az alkalmazottakat kiszípolgazzák."

Segítsünk a hatóságoknak, hogy érdekeinket védhessék. Csak pár ilyen ítélet kell, nem fogják akkor a törvényt kijátszani, semmibe venni.

Egyenruha

Hódít ellenállhatatlanul. Érthető is, mert szép és elsőrangú kiállítású, a gyakorlati életben mindennapi használatra is megfelelő és nem utolsó sorban: rájöttünk már az

egyenruha hódító erejére, propaganda segítségével.

Csak ez magyarázza, hogy az alábbi egyletek majdnem összes tagjaikat felöltöztették egyenruhába: Esztergom 50 tagot, Jászberény 38 tagot, Bonyhád 49 tagot, Győrszentmárton 37 tagot, Pomáz 29 tagot, Kispest 65 tagot, Dombóvár 36 tagot, Gyöngyös 29 tagot, Mezőtúr 43 tagot, Sopron 39 tagot, Kecskemét 73 tagot öltöztetett be.

Kövessük példájukat. Postafordultával szállítunk minden rendelést, a nagy rendeléseket is. Egyleti garancia levél mellett három havi fizetési kedvezményt nyújtunk.

VISSZHANGOK...

Kalauz-láz létezik,

tehát indokolt róla beszélnünk, azonban semmiesetre sem hibáztathatók azok az egyének, akik szenvedő részesei ennek az új, modern betegségnek, mint ahogy nem bűn a tüdőbaj, pestis, vagy más ragályos betegség sem. Az újabb orvosi kutatások sok testi bajnak az eredendő okát a lélekben keresik, s a lelki bántalmak megszüntetésével igyekeznek meggyógyítani a testet is. Ha ez az eljárás sikerrel jár a testi betegségekkel szemben, akkor mennyivel inkább ezt a gyógymódot kell választani a lelki betegségek gyógyítására.

A kalauz láz lelki betegség, amely abban a pillanatban megszűnik, mikor kivonjuk a lélekből a helyesen felismert kórokozó bacilluskokat.

Az egyik káros baktériumot, — a munkanélküliséget — megtalálta a cikk írója is, de átsiklik rajta, holott ez a legveszedelmesebb. Adják meg a munkásnak az őt megillető bért és szüntessék meg a munkanélküliséget és akkor sok más járvány mellett megszűnne a kalauz járvány is.

Az egyszerű munkás, vagy földművelő magyar a világ legeszesebb, legtanulékonyabb embereinek egyike. Hogy a kereskedelemben, az iparban nem tudott gyökeret verni, annak nem ő az oka. Nevelte erre valaki? Vagy talán támogatták?

Valóban fájdalmas látni, mint siklanak át régi magyar kereskedő és iparoscégek idegen kezekbe, de nem esodálkozunk rajta. Emeljék fel ezeket a foglalkozási ágakat is arra az erkölcsi és társadalmi ma-

gaslatra, amely méltán megilleti őket és akkor a magyarság is szívesen megy majd ezekre a pályákra propaganda, esalogatás, kényszerítés nélkül is.

Gömbölyi János

Miskolc.

Mi is szeretnék nőiülni

Mi is legényegyleti tagok vagyunk, mi is nősülés előtt állunk. Jól esett olvasnunk a panaszos írást, de a mi helyzetünk még esüggesebb.

Állandó munka itt nincs. Van itt a közelben cukorgyár, cementgyár, malom, melyek nagyban dolgoznak, munka azonban csak 5—6 hétig van egy évben. Akinek sikerül bejutni, az reggel 6-tól este 6-ig dolgozik éhbéért. Megfeszített és állandó munka, rabszolgaságig hajtó munka 12 órán keresztül napi 150—180 P-ért. Ez még a jobbik eset.

És, akik nem kerülnek be, a többi legénynyel mi van és mi lesz? Nősiülni így lehet? Hát mire? Szüleinknek sincs mit enni és nekünk még kevesebb. És ha megnősülünk, feleségeinknek, gyermekeinknek mi lenne?

Mi is számolunk: keresetünk egy évben 50—60 P.

Ki törődik velünk, a falu fiatalágával? Ki fog rajtunk segíteni? Egyedüli helyünk, ahová a tél dermedt hidege elől elmenekülhetünk 1—2 órára felmelegedni — a legényegylet helyisége, ahol, ha korgó gyomorral is, de nagy bizalommal nézünk a bizonytalan jövő elé.

Kat. Legényegylet tagjai,
Lőrinci.

Aktuális-e a nősülés

„Gratulálok a téma felvetéséhez. Mi is tárgyaltuk a kérdést és ebben látjuk a munkásifjúsgam kilátástalan helyzetének legtragikusabb következményét. Mi lesz a jövő családjaival? Ez a nemzet jövője szempontjából kétségbeejtően aggasztó kérdés.

A magunk kerestetére, a magunk munkájára családot alapítani nem tudunk. Hozományra, a feleség kerestetére családot alapítani, ez viszont nem egyezik erkölcsi felfogásunkkal, férfiúi önértetünkkel. Mi tudni és érezni akarjuk, hogy a családunk rajtunk mint kemény, megingathatatlan sziklán áll, annak mi adjuk a kenyeret, a gondatlanságot, a jövőt. Feleségünket, gyermekünk anyját mi otthon akarjuk tudni, hogy ott éléssze a családi tűzhely melegét, hogy gyermekét neveljen, hogy szellemet, a názáreti család szellemét fejlessze ki és ápolja, hogy életünk napsugara, melege és fénye legyen. Nincs lelkünk hozzá, hogy házasságunkat pajtás-viszonyra süllyesszük, hogy feleségünk velünk együtt egész nap távol legyen az otthontól és oda csak este térjen meg.

Felvetettük mi már sokszor a kérdést: hát lehet, szabad nekünk családot alapítani? Ha meg akarjuk őrizni férfiúi büszkeségünket, önértetünket, szabad akkor, nősülni mai kerestetünkkel? Ha tényleg családot akarunk a maga mélyégesen keresztény szellemével — mi pedig csak így akarunk családot — szabad akkor a kilátástalanságunkban magunkhoz kötni nyomorra és nélkülözésre feleséget és gyermekeket?

Jó-e a gondolatmenetünk? Ha jó, — megcáfollja valaki? — hát fenntartható a helyzet?

Többek nevében

Schmidt József
bonyhádi titkár.

Családvédelem

Már régi és szépen hangzó jelző. Az Egyház, a kormány és az egész magyar társadalom már régen foglalkozik a családvédelem gondolatával. Az ország sorsát irányító fórumok már régen rájöttek arra, hogy a nemzet liktétté életének legfontosabb tényezője a család. Az egészséges család az ország ütőere. Ma, amikor anyni a válás, hogy a statisztikai számok hihetetlenül magas számjegyekből tevődnek össze, ma amikor divat az egyke és az egyse, ma, amikor a gyermekáldásról úgy beszélnek, mint egy luxuscikkről, ma, amikor a férfiak a házasság szentségétől félnek, mintha az valami elviselhetetlen Isten csapás lenne — miért kénsak az orvosággal: a gyakorlati, hatékony, széleskörű családvédelemmel? Miért nem segítenek, — ha kell a legszigorúbb eljárással — a nemzetet pusztító, egyre jobban elhatalmasodó családi bajok rákfenéjén?

Miért halogatták a végtelenségig az álláshalmazások megszüntetését? Miért nem vezetik be a családi munkabért? Miért nem segítik az iparos- és kereskedőifjúságot az ön-állósuláshoz?

Egétő kérdések ezek, melyek belermárnak a mi nősilni vágyó 25 éves fiatal lelkünkbe. Ki ad ezekre nekünk feleletet? Ki viszi ezeket a megoldás diadalához? *Ha más nem, hát majd mi!*

Zsombok István
dékán, Szódliget.

Családalapítás? — Mire?

... tárgyalni kellene ezt a témát minden egyetben a heti gyűlés alkalmával. Es hangot kellene adni a napi sajtóban is ezen megoldatlan problémánknak. Mert nemzeti szempontból nem közömbös, hogy a jövő férfiai milyen jellemmel állják az élet harcát. Mert állítom, hogy a sanyarú helyzetünk sok-sok férfiu leiki, jellembeli értékétől foszt meg bennünket. Nem érezzük lábunk alatt szilárdnak a talajt. Ez a lelki, jellembeli szilárdságunktól, ilyenre való fejlődéstől is megfoszt bennünket. Nemesak a fizikai létünket teszi a mai helyzet bizonytalanná, de a benső kifejlődésünkben is meggátol bennünket. Ha nem is mondjuk ki nyíltan mindannyian, de belül mind érezzük, hogy a kilátástalanság miatt sokszor elfáradunk küzdeni, lemondunk a reménytelen harcról — nemesak a külső harcról, de a lelki harcról is. Enerváltak lettünk a fizikai lét harcának sikertelenségétől, ez az enerválttság jelentkezik sokszor jellemünk kialakításáért folytatandó harcban is.

Amikor majd mi leszünk nemzetünk irányító férfiai, lesz bennünk jellem?..."

Farkas Géza
pécisi tag.

Sikerül, vagy nem?

A kereskedelem képesítéshez kötésében várjuk a legilletékesebb választ — a döntést. Es szóljon ez bár a képesítés ellen, mi keresztény kereskedőifjak egy percig sem fogjuk szüntetni a harcot a képesítéshez kötés kivívásáért. Erős a meggyőződésünk, hogy csak egy, hivatását keresztény alapokra fektető, igazi szakmai tudást felmutató egységes kereskedelem képes hazánknak biztos közzgazdasági alapot létesíteni. De csak így sikerülhet az idegen szellem bentlévő érdekeit meghajlásra bírni és betörni az ily módon erőssé lett keresztény többség szellembe.

Reméljük a kereskedelem képesítéshez kötését es haladhatunk majd mi is mihamarabb a mestervizsga felé vezető úton.

Török István
közponi tag, ker. segéd.

Ismét mestervizsga

Szívünk egész szeretetével köszöntjük Közponiunk 12 új asztalosmesterét. Hosszú fáradságos munka, sok tanulás után a legfényesebb sikerrel tették le a mestervizsgát. Az Iparkamara, Ipartestület, vizsgáló bizottság a legteljesebb elismerésüket fejezték ki a valóban mesteri munkáért és talpraesett feleletekért. Bennünket ez a siker nem lepett meg. Hiszen ösz óta látjuk, hogy a mi asztalosaink milyen lelkes szorgalommal tanultak, rajzoltak. De meg kiváló szakemberek. *Ifj. Szabó István* építész, *Hosszú István*, az asztalos ipartestület alelnöke, *Kajdó Béla* iparművész, *János Albert* ipartestületi jegyző, *Dr. Brunner* ipariskolai tanár — fáradságtalan áldozatkészéggel tanították őket. E helyen is leghálásabb köszönetünket fejezzük ki értékes munkájukért.

Nem kis része van ebből a sikerből *Koczák Mihály* öreglegénynek, aki állandó lelkes ügybuzgósággal növelte az asztalosok tanulási kedvét, ösztartotta, hajította, sarkalta őket.

Végül pedig álljon itt büszkén, példatadóan 12 új asztalosmesterünk neve, hirdessék országunk-világunk a legényegyleti eszmék gyakorlati eredményét:

Koczák Mihály, Szabó Mihály, Hegedüs János, Gabb Ferenc, Stadler Mihály, Fichtacher József, Deák Ferenc, Mikies Lajos, Jámbrik János, Halvax Lajos, Möring Gyula, Gadamecz József.

A kamara vezetőségének megbízásából folyó hó 5-én szerencsém volt 12 kedves ifjú mester vizsgáján hivatalból közreműködni. Az a szép eredmény, amelyet a vizsgáló urak mindegyike felmutatott, nagy meglepéssel és örömmel töltötte el a vizsgálóbizottság minden tagját. Meggyőződésem, hogy az ifjú mesterek felkészültsége, munkaszeregete, hazafias gondolkodása és az a vallás erkölcsi alap, amelyen állnak, képessé fogja őket tenni arra, hogy az életben eléjük tornyosuló nehézséget leküzdjék és díszőre váljanak a magyar iparnak. Isten áldása kísérje őket életpályájukon. Isten áldja a tisztas ipart!

Dr. Unkelhäusser Ferenc

„Az Eanához a szociális kérdés elől el nem zárkozhatik, a polgári osztályt született, vagy esküdt ellenségeinek oda nem engedheti, — ki kell lépnie az élet terére és a harcotól nem szabad félnie.“
(Kolping.)

Vádam ez, mi a védekezés?

Az egyletekben sok az egyéni éredékből fakadó civakodás, veszekedés, pártoskodás. Egyéni ellenszenv miatt gúnosolunk el sokszor — nagyon sokszor! — egyleti ügyeket, rendezéseket, terveket, munkát. Hiányzik belőlünk az igazi demokratikus szellem: a többség megszavaz vitatkozás, megokolás után terveket, tennivalókat, ennek én álavetem magam. Álavetem magam, mert a többség így látta jónak. Es magam is minden tehetséggemmel, munkámmal hozzájárulok, hogy a többség által elfogadott egyleti ügy minél szebben, eredményesebben megvalósuljon. Ez volna az úri gondolkodás, az igazi demokráciából származó egyéni kötelesség. Es ez hallatlanul előre vinné az egylet ügyeit, növelné belső erejét és terjesztené hírért és becsületét.

De a valóásban hogyan van? Elhatároz valamit a többség és meg akarja valósítani. De közelébe a kisebbség. A gyűlésen nem sokat beszélnek, nem öröklődnek azon, hogy az ő véleményüket megokolják és igazukról meggyőzzék a többséget — ez volna a férfias eljárás —, nem, ezt nem teszik. Hanem jönnek a fúrással. Titokban, sugdolóva fúrrák az ügyet, pártot alakítanak maguknak, rágalmaznak, megszólhatnak és pletykáznak, és az ügy, az egylet ügye? Hát az történik, hogy amit a többség az előbb még akart, — most már a többség elveti, részvétlenségével megvalósíthatatlanná teszi. E miatt viszont azok, akik még mindig akarnák az ügy megvalósítását, elvesztik a kedvüket és ók is tetlen-sébe esnek. De egy megmarad bennük: a bosszú. Ha legközelebb a mostani ellenékk akar majd valamit, hát a fúrók ók lesznek majd.

Es az egylet ügye? Hát az marad. Dehogy marad! Sülyved mindig lejjebb és lejjebb. A jobb érzésű tagok elmaradnak, minden produktív munka megszűnik — hisz ügyis el-fúrnák — es...?

Az egylet növeg, papiron fennáll, lényegében azonban erőt, súlyt, tekintélyt nem jelent.

Nem így van?

Kérünk védekezést!

A mi iskolánk Tudod-e?

1. Melyik évi, hányadik törvény-cikkek — az ipartörvények?
2. Ki találta fel a varrógépet?
3. Melyik királyunk, mikor adta ki az aranybullát?
4. Melyik Csonkamagyarország legmagasabb hegycsúcsa?
5. Mikor és hol született Kolping?
A legrövidebben feleletek meg e kérdéseinkre és május 10-ig küldjétek be levelezőlapon feleleteiteket szerkesztőségünkbe. A helyesen megfejtők között 2 drb. értékes könyvet sorsolunk ki.

ÉRTÉKEINK...

Kovács István Jászberényi elnök

Csendes, halkszavú, szerény ember. Csak a gondviseléstől neki kiosztott munkának él. Nem dolgozik nagydobbal és hangszóróval. Munkája is csendes és halk. De bármennyire is szerény, észrevette őt hamarosan mindenki a jászfővárosban. Minden mondatán, minden ténykedésében, az emberekkel való érintkezésében benne van a lelki ember összeszedettsége, alaposága és megmondoltsága. Nála minden szónak, minden mozdulatnak és minden útnak megvan a maga szerepe és célja. Bele van állítva a nagy haditervebe, az elérendő cél szolgálatába. Ez a nagy cél: a munkásifjúság. Kevesen csinálnak belőle életprogramot. A papi élet szebb munkalehetőségeket is nyújt. De nem hálásabbat, nem nagyobbat, nem apostolibbat. De ép a nehézségei miatt elhagyják. *Kovács István* ezt a nehéz, de hálás, ezt az izzadságos, de apostoli munkát választotta. Eljegyezte magát a munkásifjúság ügyeivel, neki is szentelt minden tehetségét, szeretetét és munkáját. Látja a nagy célt, el akarja azt érni. De látja az eszközöket is, amelyekkel a célt el tudja érni. Maga mellé tudta állítani Jászberény egész társadalmát. Csillagó szemmel néz rá mindenki és a munkásifjúság büszkén vallja őt a maga papjának. E helyen pedig a Szövetség vallja őt a Gondviselés iránti hálával a magáénak. Közönlük eddigi eredményes munkáját és kérjük hűségét és kitartását.

Pecsenyánszky Lajos Jászberényi VII. elnök

Amim van, a magam munkájával szereztem, amivé lettem, csak magamnak köszönhetem a jó Istenem után — az ő észrevételül kiemelt szavai. Nem az önteltég és büszkeség mondatá vele, hanem az odaadó, fáradságos munka eredményének férfias öntudata, a maga lábán álló, szabad úrként élő iparos kemény, de megengedett büszkesége. Tizenkilenc éve viseli megzakifás nélkül az elnöki tisztiséget a jászberényi egyletben. Nem is jöhet szóba senki, csak ő. Mert ahogy az egylet ügyeit szíven viseli, ahogy vagyonaát összetartja és őrzi, ahogy atyaiag gondoskodik a tagokról, azok neveléséről és képzéséről, ahogy gondosan őrökdi az egylet beszülete és hírneve felett, nem tudja azt úgy ellátni senki más. Ifjú korától ott-hona az egylet. Nem tagadja és nem titkolja, hogy az egyleti nevelének sokat köszönhet élete eredményeiből. Ezért hűséggel és kitartással, áldozatosággal és munkával fizet. Az egyleti hármass programmpontot éli és megvalósítja: hitét férfias bátorsággal megvallja, szakutadsával vagyont szerzett, a közéleti működésében, az ipartestületi 17 évi elnökségében a legényegyleti elvek és igazságok vezették, családi élete példás. Élet ez a mi elgondolásaink szerint, eslekvés ez a mi nevelé-

sünk szerint. Egész térfi ő, olyan, amilyené tagjainkat formálni akarjuk. Ami pedig a mai iparos, munkás-szétessétségben a legnagyobb érték benne: van iparos, munkásöntudata, aki a szakmájában, a mindennapi munkájában élethivatást lát, amit Isten osztott ki neki. Nem is

titkoltuk: szeretjük, tiszteljük és becsüljük őt.

Tiszta levegő, tiszta víz, tiszta étel, tiszta ruha, tiszta lakás, tiszta test és tiszta lélek, — a hosszú élet titka.

EGYLETEINK ÉLETÉBŐL...

ZALAEGERSZEG (szombathelyi egyhym.): Március 20-iki évi rendes közgyűléséről a „Zalamegyei Újság” több hasábos beszámolót közöl. A közgyűlés Kolping Adolf szentéavatásért följáratott imával kezdődött. A közgyűlést megelőző napokban a Szent József szobor előtt a tagok részére lelki gyakorlatot tartottak.

Zenz Péter hitnár, elnök, az egylet áldozatos vezetője számolt be a múlt évi munkáról, amely a tagok vallásos és hazafias nevelése jegyében folyt le. Minden héten tartottak taggyűléseket, melyeken sorozatos előadások voltak és különféle időszaki dolgokat beszéltek meg. Az egyesület több alkalommal sikerről mulatsígot rendezett, s a farsangi nagy műsoros estélyen a város közönsége szép bizalmát adta az egyesület iránt érzett szeretetének.

A közgyűlésen felszóltak Tremkö Ferenc dr. vármegyei főállatorvos, aki hangoztatta a kereszt jelentőségét s kérte a tagokat, hogy képviseljék mindig azt az eszmét, amit a kereszt jelent. De csak egy keresztet ismerünk. Krisztus keresztjét. Ezt nem engedjük eltörzítani. Csak Krisztus keresztjének jegyében érhetjük el boldogulásunkat. *Isten az, hogy egyesültél Ftát szegény desmester nevelésére bízta, kiemelte az iparosostályt, s megszentelte a szegénységet és a munkát.*

Az egyesületnek szerető és legfőbb pártfogója Pelm József nápai prelátnak, díszelnök, záróbeszédében nyomatékosan kijelentette: „Mi minden körülmények között hűek maradunk szent Egyházunkhoz és édes Hazánkhoz, mert hitű katolikusok és minden áldozatra kész magyar hazafiak vagyunk. Azok voltunk és azok is akarunk maradni.” A nagysikerű egyleti munka — kiváló vezetők és jó dékának ügybuzgóságának eredménye.

KISZOMBOR (Csanád egyhym.): „Az alföldi szép nagy rónaságon” évről-évre terebélyesebb fává növekszik ez a szépen működő egyletünk. Mind mélyebben és mélyebben ereszi gyökereit a község életébe és irányító és ható tényezőjévé válik annak. Előttünk fekszenek az utóbbi két évi működéséről szóló, nagyszerű szakértelemmel összeállított jelentéseik, melyekből örömmel állapíthatjuk meg, hogy 1936-ban anyagilag gyarapodott örvendetesen az egylet és így lehetővé vált, hogy megfelelőbb helyiségekbe költözhessen. 1937-ben pedig a tagok létszáma növekedett több, mint a duplájára — 40-ről 85-re. Komoly munkával nevelték bele a tagokba a legényegyleti eszméket. Különböző gazdasági és szakfeladatokkal is elősegítették a legényegyleti prog-

ramm megvalósítását. Az alföldi 2—3000 lakosú nagyközségben ezek a szép eredmények csak azért voltak lehetségesek, mert Kleitsch Mátyás esperes-plébános, elnök, a tagok áldozatkész, fáradhatatlan, szerető atyja és méltó ő hozzá nagyszerű munkatársai: Borsos József II. elnök, Gulácsi Konrad ügyv. elnök és a többi, a nagyszerű ifjúsági rendező gárda.

KISKUNHALAS (Váci egyhym.): Nagyhét elején tartott a legényegylet rendezésében vitéz Pintér József elnök triduumot férfiak részére. Baranyi László esperes-plébános és Zempléni Pál káplán, elnök elsőrangú szervező munkájának volt az eredménye, hogy a Katolikus Kör díszterme mindhárom estén szűk volt a tömegek befogadására.

HEVES (Eger főegyházm.): A Népművelési Bizottság megbízásából február 27-én rendezett jól sikerült műsoros kulturdelután. A szép egyleti munka Demeter János II. elnök és lelkes ifjúsági rendező gárdájának érdeme.

BUDAPEST—KÖBÁNYA (Pest-környék): Nivós műsor keretében tartotta márciusi ünnepségét, melyen Kuchtics I. Pál, az Egylet kiváló világi elnöke mondott beszédet.

ZIRC (Veszprém egyhym.): Előre leszögezzük: *Követendő mintegyeltünk!* Zirc és Vidéke hetilap hosszú cikkben számol be március 25-iki évi rendes közgyűléséről. Közgyűlés előtt a tagok szentmisét hallgattak és közös szent-áldozáshoz járultak.

Az egylet lelke és mozgóatója, a tagok szerető atyja Cser Cézár esperes-plébános, elnök megnyitójában üdvözölte Dr. Rott Nándor megyéspüspök, legényegyleti fővédnök képviselőtében megjelent Bugdelits János egyházmegyei titkárt és hangsúlyozta a legényegyletnek napjainkban oly fontos hivatását.

A közgyűlésen elhangzott jelentések szerint Zirc legfontosabb társadalmi egylete a Legényegylet. Az Egyletben az elmúlt évben intenzív belső élet folyt. A legényegylet első programját valószínűsítették meg: a november 10—14-ig tartott lelki gyakorlatok, a december eleji misszió, minden hónap első vasárnapján

végzett szentségimádások, hétfői esteken vallásos tárgyú előadások. Második programpontunkat valósították meg: a most is folyó mesztervizsga kurzussal, a július elején rendezendő ipari kiállítással, a tél folyamán rendezett cipész tanfolyammal. Harmadik programpontunkat valósították meg: hétfői gyűléseken szociális, történelmi és állampolgári vonatkozású előadásokkal, műsoros esték rendezésével. Az Egylet jövő évi költségvetése 4300.— P keretek között van megállapítva. *Tiszta vagyona: 33.000.— P.*

A közgyűlésen avatta fel *Bugledits János* egyházmegyei titkár az új tagokat. *Minden új tag megkapta ajándékkul Kolping Adolf élettrajzát. Az új legényegyleti induló el-éneklésevel ért véget a szép közgyűlés.* Este társasvacsera volt.

MISKOLC (Eger főegyh.) : Példátadó szeretettel fogott kezét egymással Miskolc munkásifjúsága a tanult fiatalisággal. A miskolci két Legényegylet az ottani Emericánával keresztény ifjúsági frontot alakított, hogy korunk vajudó szociális kérdéseit végre már megoldáshoz segítsék.

Az ifjúságnak ez az osztálykülönbség nélküli összeülekezése az igaz krisztusi szeretet gyakorlati megvalósítása.

BONYHÁD (Pécs egyházm.): Élénk egyleti élet folyt a nagyböjtből. Három vasárnapon keresztül délután és este rendezett jól sikerült nagyböjti előadásokat. A műsoron szerepelt a Legényegylet ki-tünő szalonzenekara *Schmalcz János* vezetésével, énekkara és nagyszerű szereplő gárdája. Előadásokat tartottak: *Dr. Vajdics György* gyógyszerész, *Boross György* bankigazgató, *Gasztonyi József* ipartestületi jegyző. A kiváló egyleti munka *Feuerbach Péter* II. elnök és elsőrangú ifjúsági rendező gárdája lelkes ügybuzgóságának köszönhető.

SOPRON (Győr egyh.) : Most tartotta 79. évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen avatott fel az egylet szerető és áldozatos atyja, Dr. *Bürchner Lipót* prépost-plébános, elnök 10 új tagot. Az egylet egyik leglelkesebb, fáradhatatlan vezetője, *Bellák Károly* elnökhelyettes beszámolója szerint az elmúlt évben 38 heti gyűlést tartottak. Az évi bevétel: 5175.62 P volt, melynek nagy része régi adósság törlesztésére fordított. A védnökök száma 175, pártoló tagoké 151, rendes tagoké 77. Az egylet II. elnöke lett *Dr. Német Alajos*, aki eddig is sok-

szor tanulejlet adta munkásifjúság iránti szeretetének. A megejtett választások kapcsán *Frick Ferenc* asztalosmester, világi elnök, *Horváth József* I. dékán lett.

Itt hívjuk fel egyleteink figyelmét a soproniak május 15-i tárgy-sorsjálékára és kérjük, hogy adósságuk törlesztésére szolgáló akciójukat a leghatásosabban támogassák!

PÉCS (Pécs egyh.): 75. évi jubileumi rendes közgyűlést március 27-én tartotta. Közgyűlés előtt közös szentmisét hallgattak a tagok, melyen *Pásztor Endre* elnök mondott szentbeszédet.

A közgyűlésen megjelent *Dr. Hanuy Ferenc* prelátus, püspöki helynök, az egylet áldozatos pártfogója és támogatója. *Pásztor Endre* megnyitó beszédében kegyelettel emlékezett meg a már régen elporladt alapítókról, akiknek alkotása azonban él, virágzik és őrzi a *valósi és nemzeti eszményeket, neveli az ifjúságot, amelynek a hűség, jó-ság, kötelezettség és áldozatosság parancsait hirdeti.*

A szép beszámolókat után megejtették a tisztikar választást. Világi elnök ismét *Angster Emil* gyáros lett.

MEZŐKÖVESD (Eger főegyház-m.): Március 10-én tartotta évi rendes közgyűlését. Március 17., 18. és 19-én pedig lelki gyakorlati képzítette elő tagjait a közös húsvéti szentgyónás- és szentáldozás elvégzésére. Március 20-án tartotta ünnepélyes tagavatását is.

BUDA (Pestkönyék): Március 6-án az egylet fáradhatatlan II. elnökének, *Raab Kornélnak* rendezésében nagy sikerrel adta elő *Szunyogh Xav. Ferenc* Gyermekszív rejtelméi c. ifjúsági színművét.

KAPOSVÁR (Veszprém egyházm.): Szép ünnepe volt április 10-én. Zászlót szentelt és 30 új tagot avatott fel. A zászló gyönyörű fehér selyem, egyik oldalán *Szent József*, a másikon Szövetségünk „K” jelvénye van. *Dr. Novacek Jánosné* cukorgyári igazgató felesége vállalta a zászlóanyai tisztséget. A zászlószentelés után eucharisztikus nagygyűlés volt. Délután a litánia keretében tagavátás volt, amely után a tagok *munkakiállítását* tekintette meg a szép számú közönség és gyönyörködött a nagy szaktudással elkészített kiállítás tárgyak szépségében. Elismeréssel kell adoznunk ezen felejthetetlen nap megrendezéséért *Boldizsár Zoltán* esperes-plébános, elnöknek, de különösen az ő fáradhatatlan, lelkes és áldozatkész

munkatársának, *Rozmán Alajos* káplán, II. elnöknek, valamint az egylet nagyszerű ifjúsági rendező gárdájának. Az ünnepségeken résztvettek és beszédeket mondott *vitéz Pintér József* elnök.

SIMONTORNYA (Pécsi egyházm.): egyik legkisebb egyletünk, de szellemben, életben, összetartásban, a maga szép együttesében a legértékesebb egyleteink egyike. *Fried György*, a fiatal gyáros úgy él a tagok között, mint testvér, barát. A legtöbb tag gyárának alkalmazottja, de ezt az egymással való érintkezésben, barátkozásban nem érezteti. *P. Körösvölgyi Krisztozom* elnök és *Sághy Imre* dékán tartalmassá teszik az egylet életét a heti gyűlések értékes programjával és az egyleti élet színes kiépítésével. Ápr. 3-án tartottak szépen sikerült tag-avatást és tartalmas közgyűlést. Szép jövőre jogosított egylet, amely ebben a munkás-községben Krisztus ügyének felbecsülhetetlen szolgálót tesz.

KESZTHELY (Veszprém egyházm.): Hatalmas palotájában pezsgő élet folyik állandóan. Nagyböjtből kultúrestjeikkel megmozgatták a város egész iparos társadalmát *Kara József* tanár, elnök szakavatottan tartja kezében az egylet irányítását és biztosítja a nagy mult-hoz az értékes jövőt. Nemesek egyik leggazdagabb egyletünk, de mélyéges legényegyleti szellemével igazi apostoli munkát végez az iparostársadalomban.

KUNSZENTMÁRTON (Eger főegyh.): Március 20-án tartotta évi rendes közgyűlését, mely nagyszerűen sikerült. *Benke István* II. elnök megnyitóját után a tisztikar tartotta meg beszámolóját arról a nagy munkáról, mely az egyletben az elmúlt munkaévben lefolyt. Az egylet új tisztikara a következő: világi elnök: *Hegedüs Károly*, dékán: *Surányi István*, II. dékán: *Ókrös Ferenc*, pénztáros: *Harangozó Péter*, jegyző: *Hegedüs Menyhért*, ház-nagy: *Ókrös Imre*, főrendező: *Ókrös József*. Nagyban készülődik már az egylet a pünkösdi avatási ünnepségre. Megtartották a szokásos lelki gyakorlatokat is, amely után április 3-án elvégezték a húsvéti szentgyónást és közös szentáldozást.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József utca 61.